

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
ȘCOALA DOCTORALĂ *STUDIUL ARTELOR ȘI CULTUROLOGIE*

Cu titlu de manuscris

C.Z.U: 785.6:784.087.61.036(043)

COȘCIUG (COSTIUC) TATIANA

CONCERTUL PENTRU VOCE ȘI ORCHESTRĂ:
ISTORIE ȘI CONTEMPORANEITATE

SPECIALITATEA 653.01 MUZICOLOGIE (CREAȚIE)

Rezumatul tezei de doctor în arte

CHIȘINĂU, 2024

Teza a fost elaborată în cadrul Școlii Doctorale *Studiul Artelor și Culturologie* a Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice.

Conducător științific:

Victoria Melnic, doctor în studiul artelor, profesor universitar, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice

Componența Comisiei de susținere publică a tezei de doctorat:

1. **Berezovicova Tatiana**, dr., prof.univ., Maestru în Artă, AMTAP – președinte
2. **Bunea Diana**, dr., confer.univ., AMTAP – secretar
3. **Melnic Victoria** dr., prof.univ., Maestru în Artă, AMTAP – conducător științific
4. **Moraru Emilia** dr., confer.univ., Maestru în Artă, AMTAP – membru
5. **Tetelea Margareta** dr., confer.univ., USARB – referent
6. **Stoiciu-Frunză Vasilica** dr., conf.univ. UNA *G.Enescu* (Iași, România) – referent

Susținerea va avea loc la data de 14 iunie 2024, ora 14, în ședința Comisiei de susținere publică a tezei de doctorat în cadrul Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice (m. Chișinău, str. A. Mateevici 87, sala 52). Teza și rezumatul pot fi consultate la Biblioteca Națională a Republicii Moldova (Chișinău, str. 31 august 1989, 78A), biblioteca Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice (Chișinău, strada Alexei Mateevici, 87, sala de lectură) și pe paginile web: www.cnaa.md și <https://amtap.md>.

Rezumatul a fost expediat la data de: ” _____ ” _____ 2024

Secretar științific al Comisiei
de susținere publică a tezei de doctorat,

Diana Bunea, dr. în studiul artelor, conf. univ.

Conducător științific,

Victoria Melnic, dr., prof. univ.

Autor

Coșciug Tatiana

© Coșciug Tatiana, 2024

REPERELE CONCEPTUALE ALE CERCETĂRII

Actualitatea și importanța problemei abordate. În epoca presiunii culturii maselor asupra tuturor sferelor vieții spirituale, problema menținerii și renașterii artei adevărate devine deosebit de actuală. Aceasta se referă nu doar la moștenirea clasică (ea este totuși protejată de către opinia publică și stima față de tradițiile culturale), dar în deosebi la cuceririle artistice respinse, uitate sau ignorate ale secolului XX. Astăzi, din păcate, foarte rar poți auzi o muzică, care trezește și tulbură sufletul. Dorința de a renaște interesul și dragostea față de astfel de muzică a determinat adresarea noastră la cercetarea concertului pentru voce și orchestră. Cunoscut ca un gen muzical cu predilecție instrumental, concertul, ca de altfel, majoritatea genurilor muzicale, își are originile în muzica vocală. Printre primele exemple de aplicare a termenului *concerto* în muzică este cunoscută cea din 1519: *Un concerto di voci in musica* care, prin denumirea sa, face trimitere foarte clară la ansamblul vocal, însemnând o împreunare a vocilor. Compozitorii din sec. XX, aflați în căutarea unor mijloacelor de expresie inedite, de "împrospătare" a sonorităților, inclusiv pe calea unor soluții timbrale noi, au readus concertul la originile lui vocale compunând mai multe lucrări concertante în care în calitate de solist apare vocea și nu instrumentul.

Din cele mai vechi timpuri, concertul a fost și rămâne unul dintre cele mai agreate și răspândite genuri muzicale. Motivul se află în însăși natura sa: suprapunerea diverselor culori timbrale, a diferitor posibilități tehnice și modalități de interpretare, competiția (solist-orchestră sau un grup de instrumente – orchestră), legătura reciprocă între începuturi contrastante sau contrapunerea lor – toate acestea conțin în sine o deosebită energie muzicală. Concertul este o lucrare muzicală cu caracter de virtuoziitate, în care un solist (care poate fi un instrumentist sau un cântăreț) își face apariția împreună cu o orchestră simfonică sau de cameră și se confruntă într-un dialog muzical cu aceasta. Baza concertului o constituie principiul de comparație și competiție între solist și orchestră, solistul jucând rolul unui virtuoz, astfel încât să poată concura în egală măsură cu adversarul său – orchestra. Acest dialog, căpătând diverse forme, presupune abilități tehnice avansate ale solistului și solicită o sincronizare perfectă între el și orchestră. În concert, muzicianul își manifestă plener măiestria interpretativă, capacitățile artistice, profesionalismul, acesta fiind unul din cele mai complexe genuri muzicale, care pune în fața artistului numeroase probleme de interpretare.

Acest gen, de regulă, este scris pentru un instrument solistic. În cazuri singulare, compozitorii s-au adresat în genul de concert celui mai desăvârșit instrument – vocii umane. Începând cu sfârșitul secolului XIX și continuând cu secolul XX aceștia, fiind în căutarea unor mijloace de expresie noi, au înțeles că vocea posedă o deosebită putere de expresie și poate

interpreta rolul unui instrument cu posibilități excepționale. De aceea, ei se arată interesați de voce în calitate de instrument de bază din ce în ce mai mult.

Scopul studiului este de a investiga particularitățile și specificul concertelor pentru voce și orchestră, oferind o perspectivă cuprinzătoare asupra trăsăturilor distinctive, valorii interpretative și a semnificației culturale a acestui gen muzical. Prin analiza unor mostre reprezentative ale acestui gen muzical, cercetarea își propune să ofere o înțelegere mai profundă a evoluției și a impactului acestui gen în contextul muzicii clasice contemporane punând accent pe contribuțiile aduse de compozitorii din Republica Moldova, precum T. Zgureanu și O. Negruța. Realizarea acestui scop a fost condiționată de atingerea următoarelor **obiective**:

1. Examinarea parcursului istoric al genului de concert;
2. Identificarea originilor și evoluției concertului pentru voce și orchestră;
3. Stabilirea și caracterizarea trăsăturilor specifice ale acestei varietăți a concertului solistic;
4. Evaluarea contribuțiilor compozitorilor din Republica Moldova în dezvoltarea concertului pentru voce și orchestră;
5. Valorificarea artistico-interpretativă și analitico-științifică a concertelor pentru voce și orchestră de R. Glière, O. Negruța și T. Zgureanu;
6. Formularea recomandărilor în vederea interpretării concertelor pentru voce și orchestră;
7. Promovarea concertelor pentru voce în repertoriul concertistic.

Baza teoretică și metodologică.

În procesul de elaborare a tezei s-au aplicat metode fundamentale ale muzicologiei, îmbinând abordarea istorică cu cea analitică. Prin aceste metode au fost dezvăluite și unele aspecte extramuzicale, ca, de exemplu, contextul istoric și sociocultural în care au fost create concertele analizate, precum și curențele muzicale și stilistice la care se încadrează. De asemenea, s-au efectuat analize structurale și compoziționale ale discursului muzical și muzical-poetic (în cazul Concertului *La-l Moldovei dulce soare* de T. Zgureanu), prezentând o imagine comprehensivă și detaliată a creațiilor examinate. Pentru aceste investigații, autoarea s-a folosit de întreg arsenalul de cunoștințe furnizate de disciplinele muzicale-teoretice și muzical-istorice, cum ar fi *Forme muzicale, Armonia, Contrapunctul, Istoria și teoria interpretării, Istoria muzicii* ș.a. în vederea unei înțelegeri profunde și complete a operelor muzicale în contextul lor cultural și artistic.

În plus, metodele muzicologice de cercetare teoretică au fost îmbogățite cu cele din domeniul teoriei și istoriei artei vocale, dat fiind că obiectivele tezei sunt axate inclusiv pe analiza interpretativă a concertelor vocale. Astfel, s-a aplicat, în mod special, metoda analizei integrale a partiturilor, completată de analiza interpretativă, care au facilitat conexiunile dintre cercetarea teoretică și valorificarea practică a concertelor pentru voce și orchestră, precum și

elaborarea unor recomandări practice pentru interpretarea lor.

Baza metodologică a prezentei lucrări a fost reprezentată de cercetările muzicologice fundamentale, care au abordat o gamă diversă de tematici. Acestea includ monografiile și articole științifice, semnate atât de autori autohtoni, cât și de cercetători străini. Toate sursele bibliografice consultate în procesul de elaborare a tezei pot fi împărțite în câteva categorii. Prima dintre ele include studiile despre genul de concert și abordarea lui în creația compozitorilor din Republica Moldova. Printre acestea se numără cercetările autorilor: V. Andrieș *Concertul instrumental și reflectarea lui în muzicologia autohtonă* [2], *Concertul instrumental ca obiect al cercetării științifice* [3], V. Axionov. *Tendențe stilistice în creația componistică din Republica Moldova* [4], N. Chiciuc și S. Mușat. *Cele trei concerte pentru clarinet și orchestra de coarde ale compozitorului Oleg Negruță* [8], E. Mironenco. *Concertul instrumental în creația componistică din Moldova* [12], E. Moraru. *Concertul pentru soprano și orchestră în premieră absolută* [14], D. Munteanu. *Concertul nr.1 de Oleg Negruță pentru corn și orchestră, particularități compoziționale* [16], E. Sambriș. *Tradițiile naționale în concertul instrumental (din creațiile compozitorului Oleg Negruța)* [20], Э. Абрамова. *Инструментальный концерт в творчестве композиторов Советской Молдавии* [28], Э. Абрамова. *Современный инструментальный концерт и некоторые аспекты его изучения (на примерах из творчества молдавских композиторов)* [29], И. Кузнецов. *Теория концертности и ее становление в русском и советском музыкознании* [32], Л. Раабен. *Концерт* [35].

Articolele autorilor N. Chiciuc. *Un portret de creație la 80 de ani: Oleg Negruța* [7], E. Moraru. *Clopotele astrale : compozitorul și dirijorul Teodor Zgureanu* [13], E. Moraru. *Ipostaze stilistice în creația compozitorului Teodor Zgureanu* [15], T. Muzîca. *Compozitorul Teodor Zgureanu: portret de creație* [17], T. Muzîca. *Evoluția creației componistice a lui Teodor Zgureanu* [18] ne-au servit drept filon informațional pentru realizarea subcapitolelor consacrate compozitorilor moldoveni, concertele cărora au fost analizate în teza de față.

Aspectele legate de diverse probleme ale interpretării vocale au fost reflectate în urma studierii următoarelor lucrări de specialitate: L. Aga. *Unele probleme ale tehnicii vocale în clasa de Canto academic* [1], I. Budoiu. *Materiale informative pentru cursul de Metodica predării cântului* [5], I. Cvasniuc. *Pedagogia vocală: regimul interpretului* [9], A. Rusu. *Tehnica și virtuozitatea solistică condiții necesare interpretării vocale* [35].

Deosebit de valoroase pentru realizarea capitolului în care se vorbește despre evoluția genului de concert vocal au fost materialele despre muzica vocală și creațiile menționate în teză, în care autorii stabilesc principalele caracteristici ale genului, examinează evoluția și tipologia concertelor, descriu parcursul istoric al concertului vocal de la origini până în prezent. Printre acestea se numără lucrările următorilor autori: M. Vacarciuc. *Dimensiunea spirituală a cântului*

[21], M. Macdonald. *John Fould* [22], Ph. Nauman. *Dramatic Vocalise Database — Definition* [23], M. Neikrug. *Canta-Concerto: Programme note* [24], Ch. Schlüren. *Prefață la partitura John Herbert Foulds Lyra Celtica, Concerto for Wordless Solo Voice (Contralto) & Orchestra* [25], A. Tommasini. *Review: 'Canta-Concerto' by Marc by the New York Philharmonic* [27], И. Бэлза. *Вокальный концерт Р. М. Глиэра* [30], А. Евладова. *Вокализ как жанр вокальной музыки* [31], Н. Озаренская. *Alleluja Д. Киценко: к проблеме современной трактовки старого жанра* [33], И. Остроухов. *Глиэр Концерт для колоратурного сопрано* [34] ș.a.

Pentru a oferi o panoramă detaliată a concertelor vocale compuse de diferiți compozitori pe parcursul secolului XX și la începutul secolului XXI au fost consultate mai multe resurse electronice și materiale audio-video publicate pe diverse platforme.

Pe parcursul elaborării tezei au fost consultate publicațiile științifice, care au fost utile în clarificarea unor noțiuni și definiții muzicale-teoretice. De asemenea, s-au examinat lucrările dedicate diverselor componente ale limbajului muzical, tehnicilor compoziționale, genurilor și stilurilor muzicale. Printre acestea se numără câteva ediții informative cu caracter general, cum ar fi: D. Bughici. *Dicționar de genuri și forme muzicale* [6], *Dicționar de termeni muzicali* [10], V. Herman. *Originile și dezvoltarea formelor muzicale* [11].

Noutatea și originalitatea științifico-practică a studiului constau în abordarea detaliată și cuprinzătoare a concertelor pentru voce și orchestră, oferind nu doar o analiză a trăsăturilor distinctive și a valorii interpretative, ci și o perspectivă amplă asupra semnificației culturale a acestui gen muzical. Prin concentrarea pe mostre reprezentative ale concertelor, cercetarea vizează o înțelegere mai profundă a evoluției acestui gen în contextul muzicii clasice contemporane, acordând atenție deosebită concertelor pentru voce și orchestră compuse de O. Negruța și T. Zgureanu, care pentru prima dată devin obiecte ale unor investigații științifice. Această abordare contextualizată și detaliată aduce o contribuție originală la înțelegerea și aprecierea valorii genului în contextul muzicii clasice contemporane, evidențiind aspecte inovatoare și influențele locale asupra evoluției sale.

Valoarea aplicativă a lucrării constă în furnizarea unui cadru comprehensiv de înțelegere a particularităților și specificului concertelor pentru voce și orchestră, având un impact semnificativ asupra domeniului muzicii clasice contemporane. Prin analiza trăsăturilor distinctive și a contribuțiilor compozitorilor din Republica Moldova, lucrarea oferă informații esențiale pentru studenții, cercetătorii și pasionații de muzică, facilitând o mai profundă apreciere a acestui gen muzical. Aplicabilitatea constă și în promovarea valorilor culturale locale și a patrimoniului muzical specific, contribuind la diversificarea cunoștințelor în domeniul muzicologiei și interpretării muzicale. Rezultatele cercetării pot fi utilizate în procesul didactic, precum și recomandate în calitate de material informativ suplimentar pentru studierea

disciplinelor *Metodica predării canto, Istoria artei vocale, Analiza formelor muzicale, Istoria muzicii*.

Aprobarea rezultatelor. Teza de doctor a fost realizată în cadrul Școlii Doctorale *Studiul artelor și Culturologie* a Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Republica Moldova, fiind discutată la ședințele Comisiei de îndrumare. Rezultatele cercetării au fost implementate în cinci articole și rezumate publicate, dar și prin comunicările prezentate la conferințele științifice naționale și internaționale. Teza a fost recomandată pentru susținere de către Comisia de îndrumare și de Consiliul Școlii Doctorale *Studiul artelor și Culturologie* a AMTAP din Republica Moldova. De asemenea, rezultatele cercetării teoretice au fost reflectate în trei recitaluri, precum și în numeroase concerte susținute în țară și peste hotarele ei.

CONȚINUTUL TEZEI

Lucrarea conține toate compartimentele prevăzute pentru acest tip de demers științific: introducere, patru capitole, concluzii generale și recomandări.

În introducere sunt expuse și argumentate actualitatea și importanța problemei abordate, este formulat scopul și obiectivele cercetării. Tot aici, se subliniază caracterul inovator și original al studiului, sunt stabilite principiile și reperetele metodologice folosite în lucrare, se subliniază importanța științifică și practică a tezei, valoarea ei aplicativă. De asemenea, se confirmă aprobarea rezultatelor și se oferă un sumar al conținutului tezei. Prin aceste elemente, introducerea stabilește cadrul general al cercetării și prezintă cititorului o imagine completă și sistematizată a lucrării.

Primul capitol este intitulat ***Concertul pentru voce și orchestră: evoluție, semnificație, contribuții la valorificarea genului***, conține trei subcapitole și se finalizează cu concluzii.

În subcapitolul 1.1 ***Din istoria genului de concert*** sunt relatate informații despre apariția genului de concert, este analizată etimologia și evoluția termenului *concert*, sunt prezentate principalele etape de dezvoltare a acestui gen, deosebiriile dintre concertul *grosso* și cel solistic, precum și particularitățile de abordare a concertului în creația unor compozitori reprezentativi din diferite epoci: A. Vivaldi, J. S. Bach, W. A. Mozart, J. Haydn, L. W. Beethoven, J. Brahms, F. Chopin, P. I. Ceaikovski, S. Rahmaninov, D. Șostakovici, A. Hacıaturian, S. Prokofiev ș.a.

Concertul este un gen muzical cu o istorie bogată, care începe în Italia în secolul al XVII-lea și continuă până în prezent, adaptându-se cu ușurință la diferite contexte culturale și stilistice. Pe parcursul secolelor, semnificația termenului *concerto* cunoaște mai multe modificări. La hotarele secolelor XVI-XVII, în Italia catolică, denumirea de *concerto* se atribuia creațiilor polifonice pe texte religioase pentru cor și ansamblu instrumental sau orgă, bazate pe suprapunerea (adică competiția) a două sau mai multe voci, sau partide vocale. La începutul

secolului al XVII-lea, aproape toată muzica scrisă pentru voce și *basso continuo* se numea *concerto*, deși această utilizare a termenului diferă semnificativ de sensul mai modern (instrument solo sau instrumente acompaniate de o orchestră). În secolul XVIII-XIX apare o nouă variantă a genului, așa numitul concert coral care capătă o răspândire largă în muzica bisericii ortodoxe. Totuși, astăzi cea mai frecventă și comună semnificație a termenului *concert* se referă la o compoziție muzicală scrisă pentru unul sau mai multe instrumente, însoțite de orchestră sau de o altă formație instrumentală.

În timp, s-au dezvoltat diferite tipuri de concerte, inclusiv *concerto-grosso* (pentru mai multe instrumente solo) și concertul solistic (având un singur protagonist). Și dacă în sec. XVIII-XIX în calitate de instrumente solistice apăreau, în special, pianul, vioara, violoncelul, mai rar clarinetul sau flautul, în sec. XX, lista acestora s-a diversificat și s-a completat inclusiv cu instrumente "exotice" (vibrafon, acordeon, țambal ș.a.), astăzi existând concerte pentru toate instrumentele. Pe parcursul ultimului secol, compozitorii au experimentat cu structura concertului, adăugând elemente noi și moderne acestei forme muzicale tradiționale. În general, concertul este considerat unul dintre genurile muzicale cele mai importante, fiind apreciat pentru combinarea dintre solist și orchestră și pentru oportunitatea de a evidenția abilitățile solistului într-un context orchestral amplu. Indiferent de tipul de concert, acest gen se caracterizează prin interacțiunea între solist/soliști și orchestră care dă naștere unei proprietăți specifice genului concertant – virtuozitatea. În diferite etape ale dezvoltării genului de concert, virtuozitatea capătă diverse forme, influențând activ particularitățile structurii și dramaturgiei concertului.

Subcapitolul 1.2 *Vocaliza sau vocea ca instrument* este dedicat vocalizei – o tehnică care constă în cântarea fără cuvinte, utilizând o anumită vocală, care în opinia noastră constituie unul din izvoarele concertului pentru voce și orchestră.

Considerată cel mai vechi instrument muzical, vocea umană nu disocia la originile sale vorbirea de cânt și doar evoluția a condus treptat la separarea rolului său funcțional de rolul incantatoriu. De altfel, cercetătorii în fonologie au constatat că vocea vorbită, prin amplificarea accentelor naturale, dă naștere cântului. Originea vocalizei (sau a cântului vocal fără cuvinte) este dificil de precizat, deoarece există o probabilitate mare că aceasta a evoluat în mod independent în diferite culturi și perioade istorice. Cu toate acestea, se găsesc dovezi ale utilizării vocalizei în muzica tradițională a multor popoare din întreaga lume. Printre cele mai vechi exemple se numără muzica tradițională indiană (în special muzica clasică indiană), cea chineză și cea arabă, în care vocile umane erau folosite pentru a imita sunetele instrumentelor și pentru a crea texturi sonore complexe.

Unul din stilurile cele mai timpurii, în care se manifestă vocalizarea, este jubilația vocală. Acesta este un stil de cântat fără cuvinte, folosit în mod tradițional pentru a celebra sau a marca un

eveniment special. Descrierile vocalizării timpurii sub formă de jubilație (din latină *jubilatio* – bucurie), în literatura latină implică cântecul primilor muncitori, care, în timp ce recoltau, foloseau un cântec ritmic repetitiv pentru a-și facilita munca. Mai târziu, în lucrările cărturarului Amalarius de Metz (sec. al IX-lea), jubilația a fost asociată cu cântarea liturgică melismatică. Spre deosebire de alte tipuri de innuri bisericești, aceasta permitea cântărețului să dea dovadă de o mare libertate artistică, rămânând în interiorul cântului cult. O practică liturgică tradițională în cadrul bisericii catolice și în unele biserici protestante este jubilația de la sfârșitul psalmilor. Ea presupune adăugarea la sfârșitul cântării unui psalm a unui pasaj de improvizație vocală, care constă în repetarea unei fraze sau a unui cuvânt cu diverse ornamente și inflexiuni. Aceste pasaje de jubilație sunt interpretate, de obicei, de către un solist, care își folosește virtuozitatea vocală pentru a adăuga un element de expresivitate în interpretarea psalmului. De asemenea, aceste pasaje de jubilație permit solistului să își arate abilitățile vocale și să impresioneze auditoriul. Exemple elocvente de jubilații găsim în partea finală *Alleluia* din motetele compozitorilor A. Vivaldi, G. F. Händel, W. A. Mozart, creații ce fac parte și astăzi din repertoriul cântăreților ce dețin o tehnică vocală desăvârșită.

În măsura în care arta interpretării vocale tinde să se apropie din ce în ce mai mult de virtuozitatea instrumentală, vocalizele devin foarte populare. În secolul al XVII-lea, ele erau compuse de profesorii de canto în scopuri educaționale și nu aveau valoare artistică, fiind utilizate exclusiv pentru a exersa și a îmbunătăți tehnica vocală și pentru a crea efecte sonore interesante.

Uneori, însă, compozitorii erau atrași de vocalizarea ca atare, considerând că prin această metodă de interpretare erau percepute într-un fel aparte bogăția și finețea culorilor emoționale, posibilitățile tehnice și de virtuozitate ale vocii, deosebita putere a intonației, frumusețea complexă a liniei vocale, adică valorile ei pur muzicale. În timp, a devenit o formă de exprimare muzicală, fiind utilizată în genuri de muzica clasică (precum opera, motetul, liedul), dar și în jazz. Astăzi, vocaliza apare ca tehnică care ajută cântăreții să-și îmbunătățească abilitățile vocale și să-și pregătească vocea pentru interpretarea pieselor. Totodată, mulți compozitori apelează la vocalizare ca procedeu artistic cu efecte deosebite, creând lucrări minunate unde vocea apare în calitate de instrument solistic, iar partida vocală, lipsită de text din aceste vocalize concertante, oferă cântăreților posibilitatea de a-și etala măiestria interpretativă. Până în prezent, cea mai dezvoltată formă de vocaliză rămâne a fi concertul vocal, creație de amploare, de virtuozitate, care le permite cântăreților să pună în evidență deosebita putere a intonației, frumusețea complexă a liniei vocale, bogăția și finețea culorilor emoționale ale muzicii pure, dar și capacitățile tehnice și de virtuozitate ale vocii umane.

În subcapitolul 1.3 *Concertul vocal în creația compozitorilor din sec. XX-XXI* sunt

prezentate informații despre compozitorii ce au scris concerte vocale și despre câteva dintre aceste concerte.

Compozitorii din secolul XX, fiind în căutarea unor mijloace de expresie noi, au înțeles că vocea posedă o deosebită putere expresivă și poate interpreta rolul unui instrument cu posibilități excepționale. De aceea, ei sunt interesați de genul de concert, unde vocea apare ca instrument de bază, astfel readucând concertul la originile sale vocale.

Concertul vocal reprezintă o formă de exprimare muzicală de o amploare remarcabilă, rămânând până în prezent cea mai dezvoltată și complexă formă de vocalizare. Această creație impresionantă oferă cântăreților o platformă extinsă pentru a evidenția extraordinara putere a intonației, subliniind frumusețea complexă a liniei vocale și evidențiind bogăția și finețea culorilor emoționale ale muzicii pure. Prin intermediul concertului vocal, artiștii pot să își demonstreze nu doar abilitățile tehnice remarcabile, ci și virtuozitatea impresionantă a vocii umane. Acest gen muzical permite explorarea diverselor registre ale vocii umane și oferă cântăreților posibilitatea de a experimenta cu nuanțe, expresivitate și dinamici variate. Concertele vocale aduc în prim-plan abilitățile interpretative ale artiștilor, relevând capacitățile lor de a transmite emoții și povestiri prin intermediul vocii.

Printre autorii de concerte vocale se numără compozitorii John Herbert Foulds, Tadeusz Kasern, Michal Zerbin, Julien-François Zbinden, Marc Neikrug, Dominik Argento, Micael Tariverdiev, Chitchyan Geghuni, Vladimir Blok, Mikhail Kollontay, Emanuil Vahl, compozitoarea Maja S.K. Ratkje ș.a.

Prin caracterul său impresionant și bogăția sa expresivă, concertul vocal continuă să fie un pilon esențial al repertoriului muzical, susținând și promovând virtuozitatea și diversitatea vocii umane în cadrul performanțelor muzicale de înaltă calitate.

La sfârșitul Capitolului I (1.4) sunt formate următoarele concluzii cu privire la parcursul istoric al concertului vocal de la origini până în zilele noastre:

1. Concertul este un gen muzical cu o istorie îndelungată, începând în Italia în secolul al XVII-lea și continuând până în prezent, adaptându-se la diverse contexte culturale și stilistice. În evoluția sa, au apărut diverse tipuri de concerte, inclusiv concertele *grosso* (pentru mai multe instrumente solo) și concerte solistice (cu un singur protagonist). De-a lungul timpului, concerte au fost compuse pentru o varietate largă de instrumente, de la cele tradiționale precum pianul, vioara și violoncelul, până la instrumente "exotice" cum ar fi vibrafonul, acordeonul și țambalul. În secolul XX, lista acestora s-a diversificat și s-a completat, existând astăzi concerte pentru aproape toate instrumentele. Pe parcursul ultimului secol, compozitorii au experimentat cu structura concertului, adăugând elemente noi și moderne acestei forme muzicale tradiționale.

2. Etimologia dublă a termenului concert, fie ca *acord*, *concurs* sau *contestare*, exprimă dualitatea și complexitatea acestei forme muzicale. Această dublă semnificație reflectă nevoia continuă a concertului de a reconcilia ideile concordanței și concursului. Grație acestui fapt, concertul este considerat unul dintre cele mai importante genuri muzicale, fiind apreciat pentru diversele modalități prin care combină virtuozitatea solistului cu ansamblul orchestral, oferind oportunitatea de a evidenția abilitățile solistului într-un context orchestral amplu.
3. Vocaliza, ca formă de exprimare muzicală, își are originile în Antichitate și a evoluat de-a lungul secolelor, de la o simplă tehnică de exercițiu vocal la o formă artistică de sine stătătoare, utilizată în diverse genuri muzicale, precum opera, motetul și liedul, dar și în jazz. În diverse culturi din întreaga lume, vocalizarea a fost utilizată pentru a imita sunetele instrumentelor și pentru a crea texturi sonore complexe. Exemple notabile provin din muzica tradițională indiană, chineză, arabă, africană și sud-americană.
4. Vocaliza este esențială pentru îmbunătățirea abilităților vocale ale cântăreților, contribuind la dezvoltarea respirației, a mușchilor abdominali și a corzilor vocale, la extinderea diapazonului interpretului și la îmbunătățirea controlului vocii. Această tehnică muzicală, prin lipsa textului și concentrarea pe calitățile pure ale vocii umane, permite cântăreților să-și etaleze măiestria interpretativă și abilitățile tehnice într-un mod excepțional.
5. Compozitorii utilizează vocalizarea ca procedeu artistic în lucrări minunate, inclusiv în concerte vocal-solistice, în care vocea apare în calitate de instrument solistic. Acest tip de concert pune în valoare nu doar puterea și frumusețea vocii, ci și bogăția și finețea culorilor emoționale ale muzicii pure. Astfel, concertul vocal rămâne cea mai dezvoltată formă de vocaliză, reflectând atât capacitatea umană de a comunica emoții și experiențe prin intermediul vocii, cât și potențialul tehnic și de virtuozitate al cântărețului într-un cadru muzical amplu și complex.
6. Compozitorii din secolele XX-XXI au recunoscut și au exploatat puterea expresivă a vocii, folosind-o în calitate de "instrument" solistic pentru genul de concert, readucând astfel concertul la originile sale vocale. Acest gen oferă cântăreților o platformă extinsă pentru a-și evidenția puterea extraordinară a intonației, subliniind frumusețea liniei melodice și evidențiind bogăția și finețea emoțiilor muzicale. Prin intermediul concertului vocal compozitorii au explorat diverse stiluri și tehnici componistice, aducând o varietate de influențe și inovații în muzica vocală, iar artiștii vocaliști pot demonstra nu doar abilitățile lor tehnice remarcabile, ci și posibilitățile impresionante ale vocii umane.

Capitolul 2 se numește *Concertul pentru voce și orchestră de R. Glière o capodoperă a*

genului de concert vocal. În primul subcapitol *Concertul pentru soprano de coloratură și orchestră în contextul creației lui R.Glière* sunt relatate cele mai importante date din biografia și creația compozitorului Reinhold Glière, istoria creării concertului pentru voce și primei sale interpretări.

Viața de creație a lui Reinhold Glière, care a durat aproape 60 de ani, a fost una de mare succes. Compozițiile sale au fost adesea distinse cu diverse premii muzicale și de stat. Compozitorul a lăsat o bogată moștenire, care cuprinde aproximativ 500 de lucrări scrise în diverse genuri. Experiența creării în diferite domenii ale muzicii vocale, simfonice și în cea a genului de concert i-au oferit compozitorului posibilitatea de a întruchipa pe deplin intenția sa de a crea primul exemplu de concert pentru voce și orchestră, prima lucrare de acest gen, concepută și realizată la un nivel atât de semnificativ, o adevărată capodoperă, cea mai sinceră și fermecătoare creație a compozitorului, o vocaliză de o frumusețe uluitoare și de o complexitate incredibilă. Compozitorul nu și-a propus să creeze un concert de bravură, de virtuozitate, bazat pe strălucirea coloraturilor, care concurează cu fluxul de pasaje instrumentale, ci a tins spre dezvoltarea farmecului emoțional al vocii umane. Concertul poate fi numit de-a dreptul poem liric. Concertul pentru voce și orchestră de Reinhold Glière a fost scris în anul 1943. Este o creație plină de lumină și bucurie de viață, ceea ce pare a fi un adevărat miracol, având în vedere perioada în care a fost creat. Era pe timpul celui de al doilea război mondial. Compozitorul, evacuat la Sverdlovsk, în acest crud și îngrijorător timp, scrie o creație lirică, blândă și nespus de frumoasă. Apariția ei a fost un lucru extrem de neașteptat, dar foarte binevenit. Anume în astfel de perioade dificile apare dorința accentuată de a simți „umanul în om”!

Prima interpretare a Concertului a avut loc la 12 mai anul 1943, în Sala cu Coloane din Moscova. Noua creație a fost primită excelent de către public și critici.

Al doilea subcapitol *Trăsăturile stilistice, structurale și de interpretare ale Concertului pentru soprano de coloratură și orchestră de Reinhold Glière* prezintă o schiță analitică despre structura și limbajul muzical al lucrării, fiind evidențiate trăsăturile definitorii ale acestei creații. De asemenea, în acest subcapitol sunt expuse observații interpretativ asupra Concertului lui R.Glière și propuse mai multe recomandări pentru studiul și interpretarea lui.

Ultimul subcapitol (1.3) include concluziile în urma analizei Concertului pentru soprano de R.Glière, și anume:

1. Prin abordarea genului de concert în cea de-a doua jumătate a anilor '30, Reinhold Glière a introdus o nouă perspectivă asupra acestui gen muzical. Fiind el însuși dirijor și pianist experimentat, apelarea la genul de concert pare destul de firească pentru el, iar adaptarea acestuia pentru diverse instrumente soliste a demonstrat versatilitatea sa creativă. Concertele compuse pentru harpă, violoncel, corn și vioară (acesta din urmă finalizat și orchestrat de

- către B. Lyatoşinskii), demonstrează o abordare inovatoare și creativă, evidențiază atât capacitatea lui R. Glière de a explora posibilitățile de exprimare lirică și personalizată ale solistului, cât și menținerea unei virtuozități impresionante, caracteristice genului concertului.
2. Forma concertului pentru voce și orchestră reflectă atât tradițiile clasico-romantice ale genului concertului, cât și inovațiile aduse de R. Glière. Prin utilizarea unei structuri bipartite, compozitorul îmbină elemente caracteristice ciclului sonato-simfonic cu imaginația și expresivitatea proprie muzicii vocale.
 3. Concertul pentru voce și orchestră reprezintă o realizare remarcabilă în cariera lui R. Glière, marcând totodată un exemplu semnificativ în istoria acestui tip de concert.
 4. Concertul pentru voce al lui Glière este o adevărată declarație de dragoste pentru vocea umană. Alegerea vocii de soprană lirică de coloratură ca instrument solistic pentru concertul său demonstrează nu doar măiestria tehnică a compozitorului, ci și o profundă apreciere pentru calitățile timbrale și tehnice ale acestei voci, considerate unice și extraordinare. Anume prin intermediul vocii, Glière reușește să transmită și să dezvăluie emoțiile și sentimentele umane într-o formă muzicală pură și expresivă.
 5. Prin abordarea sa complexă și expresivă, compozitorul a creat o capodoperă ce aduce în prim-plan frumusețea și profunzimea sufletului uman. Opusul lui R. Glière poate fi descris ca un poem liric, în care muzica transmite o gamă largă de emoții și imagini, chiar fără un text literar asociat. Acest aspect subliniază capacitatea compozitorului de a comunica prin intermediul muzicii într-un mod profund și accesibil.
 6. Interpretarea concertului este extrem de dificilă pentru soliști, necesitând nu doar abilități tehnice impecabile, ci și o înțelegere profundă a subtilităților muzicale și emoționale ale lucrării. Orice mică eroare poate afecta în mod semnificativ interpretarea și percepția acesteia. În ciuda dificultăților interpretative, Concertul pentru voce și orchestră rămâne o lucrare rară și valoroasă în repertoriul vocal, continuând să fascineze și să impresioneze audiențele prin frumusețea și profunzimea sa emoțională.

Capitolul 3 *Particularități structural-stilistice și interpretative în Concertul pentru soprano, orchestra de cameră și instrumente de percuție de O. Negruță* conține trei subcapitole. În primul dintre ele intitulat *Genul de concert în creația lui O. Negruță*, este expusă biografia și caracterizată creația și activitatea compozitorului chișinăuian Oleg Negruța, care este cel mai prolific autor de concerte din țara noastră. Compozitorul s-a adresat acestui gen pe parcursul întregii sale activități componistice, concertele lui cuprinzând aproape întreaga paletă a instrumentelor ce fac parte din orchestra simfonică. În palmaresul său găsim 23 de concerte de diferite tipuri (concerte solistice multipartite, concerte monopartite, concerte duble, *Concerto grosso*), pentru diverse instrumente (clarinet, flaut, trompetă, vioară, violoncel, etc.), precum și

un concert pentru voce și orchestră.

Al doilea subcapitol conține *Analiza compozițional-stilistică și interpretativă a Concertului pentru voce și orchestră de O. Negruța*, scris în anul 1980 (prima fiind varianta pentru voce și pian) și finalizat în anul 1989, când a fost realizată varianta pentru soprano și orchestră. Premiera Concertului a avut loc abia în anul 2018, în cadrul Festivalului Internațional *Zilele muzicii noi* în interpretarea sopranei T. Costiuc (autoarea prezentei teze) sub bagheta dirijorului Vladimir Andrieș.

În urma analizei Concertului pentru voce și orchestra de cameră de Oleg Negruța, observăm similitudini evidente cu Concertul pentru soprano de coloratură și orchestră de Reinhold Glière pe care compozitorul nu încearcă să le ascundă. Ba mai mult, în discuțiile pe care le-a avut cu autoarea tezei, O. Negruța mărturisește că, Concertul lui Glière a avut un impact enorm asupra sa și (după cum menționasem deja la începutul acestui capitol) l-a inspirat spre compunerea unei creații similare, Concertul lui R. Glière servindu-i drept model. Însă, în pofida acestor similitudini, care există în structură, în alegerea tonalității (fa minor), care nu este una foarte comodă pentru orchestra de coarde (de obicei, compozitorii aleg tonalitățile cu diezi, pornind de la acordajul instrumentelor), materialul muzical este unul absolut diferit. Este un lucru bine cunoscut că elaborarea după anumite modele, care și-au dovedit eficiența în timp, este foarte caracteristică, mai cu seamă, pentru compozitorii secolului XX-XXI. Chiar și la compozitorii care folosesc un limbaj destul de avangardist, în structură, deseori deslușim structuri, procedee și principii preluate de la predecesori. Astfel, Oleg Negruța nu apare ca un epigon al lui Glière, ci ca un maestru care a preluat modelul utilizat de acesta, l-a aplicat într-un mod original, oferindu-i un suflu și un aspect cu totul deosebit, obținând un rezultat foarte interesant și captivant.

Acest capitol se încheie cu următoarele concluzii (3.3):

1. Repertoriul componistic al lui Oleg Negruța este vast și impresionant, cu o gamă largă de lucrări în diferite genuri muzicale care denotă o diversitate stilistică impresionantă. Muzica lui Oleg Negruța emană un lirism luminos și plin de optimism, care își are rădăcinile în structurile ritmice active ale genurilor coregrafice, inspirate din folclor, fiind îmbogățită de elemente de lirism specific cântecului de estradă și de atmosfera relaxată a jazz-ului. Această fuziune armonioasă a diferitelor stiluri muzicale reprezintă unul dintre motivele pentru care lucrările sale sunt atrăgătoare atât pentru interpreți, cât și pentru publicul ascultător, prezentând interes și pentru cercetători.
2. Oleg Negruța este recunoscut ca unul dintre cei mai prolifici autori de concerte. Cu un total de 23 de concerte pentru diverse instrumente și un Concert pentru voce și orchestră,

- compozitorul moldovean a explorat și dezvoltat acest gen în întreaga sa diversitate și complexitate, abordând aproape toate instrumentele din orchestră simfonică.
3. Inspirat de Concertul pentru soprană de Reinhold Glière și impresionat de frumusețea vocii Svetlanei Strezeva, O. Negruță a compus primul Concert pentru voce și orchestră din istoria muzicii moldovenești. Prin structura sa contrastantă și expresivitatea sa emoțională, acest concert a captat atenția publicului și a criticii muzicale, reprezentând o contribuție semnificativă la patrimoniul muzical național. Cele două părți distincte, cu tonalități și atmosfere diferite, transmit o gamă largă de emoții și stări, ilustrând o poveste emoționantă, cu întrebări fără răspuns, în prima parte, și optimism și lumină, în partea a doua. Alegerea de a crea o vocaliză expresivă, fără text literar, permite ascultătorului și interpretei să creeze propriile imagini și interpretări, oferind o experiență muzicală captivantă și personalizată.
 4. Prin muzica sa vibrantă și emotivă, concertul invită la o interpretare subiectivă și la o explorare a emoțiilor și imaginilor care transcend cuvintele. Totodată, interpretarea Concertului pentru voce și orchestră implică provocări și dificultăți tehnice pentru solist, necesitând eforturi și exerciții sistematice pentru a fi depășite. Cu toate acestea, cu o pregătire adecvată și o experiență profesională, interpreții pot realiza o interpretare de înaltă calitate a acestei lucrări complexe și emoționante.
 5. Chiar dacă există asemănări structurale și în alegerea tonalității cu lucrarea similară a lui R. Glière, materialul muzical al Concertului lui O. Negruță este absolut distinct, reflectând originalitatea și creativitatea autorului. Tendința de a lucra după modele consacrate este caracteristică pentru compozitorii din diferite timpuri, iar O. Negruță se evidențiază nu ca un imitator al lui Glière, ci ca un maestru care preia și aplică modelul original într-un mod original, obținând un rezultat nou și impresionant.
 6. Concertul pentru voce și orchestră al lui Oleg Negruță reprezintă nu doar o contribuție semnificativă la patrimoniul muzical moldovenesc, ilustrând talentul și creativitatea remarcabilă a compozitorului, ci și o lucrare impresionantă care atrage și fascinează publicul prin expresivitatea și profunzimea sa artistică.

Capitolul 4 este intitulat *Concertul pentru voce și orchestră L-al Moldovei dulce soare de Teodor Zgureanu ca model de abordare a unui text din poezia clasică românească*. În primul subcapitol (4.1. *Repere din viața și activitatea lui T. Zgureanu*) au fost expuse cele mai importante date despre viața și activitatea compozitorului T. Zgureanu și s-a făcut o trecere în revistă a creației sale care cuprinde diverse genuri muzicale: Operă (opera *Decebal* 1998); muzică simfonică (poeme, rapsodii, simfonii); muzică vocal-sinfonică (poeme, cantate, oratorii, pasteluri); creații corale (numeroase creații pentru cor feminin, pentru cor mixt *a capella*, pentru cor de copii, vocalize pentru cor *a capella*, psalmi, imnuri, pasteluri, madrigale, cicluri, o suită);

muzică instrumentală de cameră (Baladă pentru vioară și pian 1984); muzică vocală de cameră (lieduri și romanețe pentru diferite voci, pe versurile poezilor M. Eminescu, V. Mică, L. Blaga, D. Matcovsi, G. Furdui, două cicluri vocale).

Din câte putem observa, genul de concert nu este unul reprezentativ pentru T. Zgureanu, găsim la el doar câteva creații concertante, în care de fiecare dată alege în calitate de solist un ”personaj” mai puțin obișnuit: naiul, clarinetul bas, corul și vocea (Concert pentru clarinet bas și orchestră, Concert pentru nai și orchestră, Concert pentru cor mixt și orgă *Strigăt la cer*, precum și Concert pentru voce și orchestră *La-l Moldovei dulce soare*, pe vers de Vasile Alecsandri).

În subcapitolul 4.2. ***Concertul pentru soprano și orchestră La-l Moldovei dulce soare: viziuni analitico-interpretative*** au fost examinate forma și limbajul muzical al Concertului, precum și dificultățile interpretative cu care se poate confrunta solista fiind propuse și soluții pentru depășirea acestora.

Spre deosebire de alte exemple ale genului de concert vocal (Concertele pentru voce și orchestră de R. Glière, O. Negruța, M. Tariverdiev ș.a.), în care partida solistică este concepută ca o vocaliză, vocea fiind tratată ca unul dintre ”instrumente”, ciclul lui T. Zgureanu este scris pe câteva fragmente de text, preluate din poezia-legendă *Mărioara, Florioara* a marelui poet, clasicul literaturii românești, Vasile Alecsandri.

Cele trei părți sunt organizate după principiul *repede-lent-repede* și sunt încheiate prin continuitatea textului poetic. Din acest punct de vedere, în Concert se întrevide o asociere a genului de concert cu genurile solistice vocale, precum aria și liedul. Compozitorul a recurs la anumite reduceri ale textului poetic, a omis multe dintre strofe, în care s-a dezvoltat linia mistică, de baladă. Dimensiunea lirico-psihiologică l-a interesat și l-a preocupat cu desăvârșire, iar din conținutul epic al poemului, compozitorul a preluat doar momentele descriptive, pastoral-pitorești.

Un alt aspect important al acestei lucrări este conceptul orchestral, limitarea formulei instrumentale la o structură orchestrală incompletă, camerală, unde grupul de instrumente de corzi este reprezentat integral. Dintre instrumentele de suflat sunt antrenate doar timbrurile instrumentelor de lemn – flaut, corn englez și clarinetul bas. Instrumentele de alamă lipsesc, iar percuția este reprezentată de vibrafon și tamburină. Un rol important în partitură îl are pianul. Putem spune că, în acest fel, la Teodor Zgureanu se manifestă graficitatea concepției orchestrale, axarea pe ansambluri de instrumente, cu timbrurile instrumentale solistice, pe alternarea *tutti-soli* – un concept laconic, ce pornește de la muzica baroc, afiliat și muzicii de cameră, dar potrivit integrării firești a vocii umane în cadrul instrumental. Teodor Zgureanu ”înzestrea” orchestra nu doar cu rol de acompaniament, sunt numeroase fragmentele orchestrale introductive, în care instrumentele de suflat interpretează melodii solo sau în duet. Deseori, partida vocală solistică

este dublată, în special, de instrumentele cu coarde.

Capitolul finalizează cu concluzii (4.3.):

1. Concertul pentru soprană și orchestră al lui Teodor Zgureanu se distinge prin abordarea sa diferită, în comparație cu alte lucrări concertante. Spre deosebire de alți autori de concerte vocale, T. Zgureanu nu tratează partida solistică ca pe o simplă vocaliză integrată în calitate de "instrument" în ansamblul orchestral, ci se bazează pe fragmente de text din poezia-legendă *Mărioara, Florioara* a lui Vasile Alecsandri. Acest demers aduce o notă originală și o profunzime nouă, transpunând în sunete ideile și atmosfera baladei alecsandriene. În poemul *Mărioara, Florioara*, V. Alecsandri se urmărește crearea unei atmosfere idilice a dragostei unde protagonistă este personificarea primăverii și a înfloririi perpetue în natură. În opinia noastră compozitorul T. Zgureanu a reușit să transpună în limbaj muzical aceste imagini. Prin împărțirea textului poetic în trei părți tipice pentru un ciclu de concert, Zgureanu a creat o lucrare ancorată într-o bogată tradiție literară și muzicală.
2. În alcătuirea compoziției Concertului pentru soprană și orchestră *La-l Moldovei dulce soare*, Teodor Zgureanu este ghidat de câțiva factori determinanți:
 - Structurarea discursului sonor conformă cu conținutul poetic alecsandrian, stroficitatea ca principiu compozițional, caracteristic pentru genul de baladă (legendă) folclorică.
 - Utilizarea modelelor folclorice ca principiu dramaturgic, pentru redarea conținutului ideatic, a atmosferei și caracteristica personajului principal.
3. Limbajul muzical al concertului, de asemenea, denotă influențe folclorice prin recursul la gândirea modală (utilizarea modurilor armonice de dominantă, lidic, dublu armonic), prin evocarea trăsăturilor genului de horă, de doină, a structurilor melodice de sorginte arhaică bazate pe tricorduri, tetracorduri și altor modele arhetipale. Prevalarea segmentării morfologice pătrate (cu prisosință de două măsuri), repetării fixe, dar și cu variante a celulelor intonative, aplicarea la elementele ornamentale, utilizarea mordentelor, celulelor de intervale cu revenire (secunde), ne trimite la modelele folclorice, firești în contextul poetic al lucrării.
4. Utilizarea unei formule orchestrale restrânse (instrumentele de suflat din lemn și cele cu coarde, evitarea instrumentelor de alamă) produce o apropiere de simfonia de cameră. Stilul grafic și detaliat al scriiturii orchestrale cu conturarea atentă, laconică a tuturor vocilor, evidențierea quasi-solistică a lor, conferă lucrării o identitate distinctă. În același timp, se atestă o "arhaizare" a discursului și o apropiere de sonoritatea orchestrelor baroce.
5. Compozitorul aplică o tehnică componistică mixtă, pornind de la stilizarea modelelor arhaice și folclorice, îmbinând scriitura tonală și modală, folosind melodia ca mijloc de expresie și ajungând la procedee avangardiste precum cluster-ul, *sprehschimme*, *recto-tono*, utilizând discursul liber evoluat și formele complexe contrastante.

Fără îndoială, prin adaptarea ingenioasă a poeziei într-o lucrare concertantă, prin inovația orchestrării și prin diversitatea tehnicilor componistice, acest Concert pentru soprană și orchestră reprezintă un punct de referință în moștenirea artistică a lui Teodor Zgureanu.

În compartimentul denumit **Concluzii generale și recomandări** au fost generalizate subiectele fundamentale tratate în teză și propuse câteva recomandări formulate în baza rezultatelor cercetării:

1. **Evoluția și adaptabilitatea concertului:** Prin analiza parcursului istoric al concertului, am constatat că acest gen muzical a traversat diverse perioade și contexte culturale, adaptându-se la schimbările și evoluțiile din lumea muzicală. De la originile sale în secolul al XVII-lea până în prezent, concertul pentru voce și orchestră a evoluat continuu, împrumutând elemente din stiluri și tradiții diverse și adaptându-le la cerințele și gusturile epocii.
2. **Dualitatea concertului:** Termenul *concert* își are originile în două sensuri distincte – *acord*, *concurs* sau *contestare*. Această dualitate reflectă complexitatea genului concertului, care îmbină armonios colaborarea și concordanța între solist și orchestră cu elemente de competiție și expresie individuală. Concertul devine, astfel, un mediu în care virtuozitatea solistului și armonia orchestrală se întâlnesc într-o simbioză captivantă.
3. **Rolul și evoluția vocalizei:** Vocaliza, ca formă de exprimare muzicală, a evoluat de-a lungul timpului de la o simplă tehnică de exercițiu vocal la o formă artistică de sine stătătoare. De la imitații ale sunetelor instrumentale la expresii complexe ale emoțiilor umane, vocalizarea a demonstrat versatilitatea și profunzimea sa în istoria muzicii. În contextul concertului pentru voce și orchestră, vocalizarea devine un instrument de expresie esențial, permițând solistului să-și etaleze abilitățile tehnice și interpretative într-un cadru orchestral amplu și complex.
4. **Importanța contribuției lui Reinhold Glière:** Concertul pentru voce și orchestră compus de Reinhold Glière reprezintă o lucrare remarcabilă și semnificativă în repertoriul muzical. Prin abordarea sa expresivă și inovatoare, Glière a adus o contribuție valoroasă la dezvoltarea genului concertului pentru voce și orchestră. Alegerea sa de a evidenția frumusețea și expresivitatea vocii umane într-un cadru orchestral amplu a demonstrat nu doar măiestria sa tehnică, ci și sensibilitatea sa artistică. Concertul său rămâne o capodoperă a genului, captivant atât pentru soliști, cât și pentru audiențe, și continuă să inspire și să impresioneze prin profunzimea și emoția sa.
5. **Aportul compozitorilor din Republica Moldova:** Compozitori, precum T. Zgureanu și O. Negruța, și-au adus aportul semnificativ la dezvoltarea concertului pentru voce și orchestră. Prin lucrările lor originale și expresive, au conturat un peisaj distinct în cadrul

muzicii clasice contemporane, ilustrând creativitatea și diversitatea stilistică a compozitorilor din regiune. Concertele lor au reprezentat nu doar o contribuție la patrimoniul muzical național, ci și o expresie valoroasă a identității culturale moldovenești în context global.

6. **Complexitatea interpretării și valorificării artistice:** Interpretarea unui concert pentru voce și orchestră implică nu doar abilități tehnice impecabile, ci și o înțelegere profundă a subtilităților muzicale și emoționale ale lucrării. De la gestionarea respirației și a controlului vocal la transmiterea emoțiilor și a narațiunii muzicale, interpretarea unei astfel de lucrări presupune un angajament și o pregătire considerabile din partea solistului și a orchestratorilor. Cu toate acestea, o interpretare reușită poate aduce la viață frumusețea și profunzimea emoțională a concertului, oferind publicului o experiență muzicală captivantă și memorabilă.
7. **Promovarea și perpetuarea genului:** Într-o lume în continuă schimbare, promovarea și includerea concertelor pentru voce și orchestră în repertoriul concertistic rămâne o sarcină importantă și necesară. Prin organizarea de concerte, festivaluri și programe educaționale, precum și prin înregistrări și difuzări media, acest gen muzical poate fi adus în atenția publicului larg și perpetuat pentru generațiile viitoare. Astfel, concertele pentru voce și orchestră pot rămâne o parte vitală a peisajului muzical contemporan, continuând să inspire și să încante audiențele din întreaga lume.

RECOMANDĂRI

1. Cercetarea stilistică și interpretativă a concertelor pentru voce și orchestră care nu au fost examinate în prezenta teză.
2. Analiza comparată a diferitelor versiuni interpretative ale concertelor pentru voce și orchestră realizate de mai mulți cântăreți.
3. Diversificarea repertoriului concertistic prin includerea în programele prezentate publicului a pieselor pentru voce și orchestră pentru promovarea mai activă a acestui gen muzical.
4. Elaborarea unor noi viziuni interpretative ale concertelor pentru voce și orchestră.
5. Susținerea și încurajarea compozitorilor contemporani și, în special, a celor tineri, de a compune noi concerte pentru voce și orchestră.
6. Includerea studierii concertelor pentru voce și orchestră în programele de formare și instruire pentru viitorii cântăreți, acoperind aspectele tehnice, interpretative și artistice ale concertelor, pregătind, astfel, tinerii soliști pentru interpretări de înaltă calitate.
7. Înregistrarea în fondurile Radioteleviziunii naționale a concertelor pentru voce și orchestră semnate de diferiți compozitori.

Teza de doctorat este însoțită de o listă bibliografică, care conține principalele surse, care au contribuit la crearea bazei teoretico-metodologice.

BIBLIOGRAFIE:

În limba română

1. Aga, Ludmila. Unele probleme ale tehnicii vocale în clasa de Canto academic : lucrare șt.-metodică / aut.: Ludmila Aga ; red. șt.: Victoria Teacenco ; Acad. de Muzică, Teatru și Arte Plastice, Catedra Canto academic. – Chișinău : [s. n.], 2015 [i. e. 2016]. – 34 p.– ISMN 979-0-3480-0259-0. – ISBN 978-9975-110-53-2
2. Andrieș, Vladimir. Concertul instrumental și reflectarea lui în muzicologia autohtonă. In: Anuar științific: muzică, teatru, arte plastice, 2011 : Acad. de Muzică, Teatru și Arte Plastice. – Chișinău, 2011. – Nr. 1/2 (12/13). – P. 60–68
3. Andrieș, Vladimir. Concertul instrumental ca obiect al cercetării științifice. In: Studiul artelor și culturologie: istorie, teorie, practică / Acad. de Muzică, Teatru și Arte Plastice. – 2015. – Nr. 1(24). – P. 85–93.
4. Axionov, Vladimir. Tendințe stilistice în creația componistică din Republica Moldova (muzica instrumentală) / Vladimir Axionov ; Acad.de Șt. a Moldovei, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova. – Chișinău : Cartea Moldovei, 2006. – 216 p.– ISBN 978-9975-60-012-5.
5. Budoiu I. Materiale informative pentru cursul de Metodica predării cântului. Vol.1. Conservatorul de muzică „Gheorghe Dima”. Cluj-Napoca, 1979
6. Bughici, D. Dicționar de genuri și forme muzicale. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1978, p. 76-77.
7. Chiciuc N. Un portret de creație la 80 de ani: Oleg Negruța. Disponibil:
<https://no14plusminus.wordpress.com/tag/oleg-negruta/>[Resursă electronică] / Natalia Chiciuc // No14 Plus Minus : Contemporary Music Journal. – 2016. – Nr. 98. – 10 aug. – Mod de acces: <https://no14plusminus.wordpress.com/2016/08/>. – Accesat 13.04.2020
8. Chiciuc N., Mușat S. Cele trei concerte pentru clarinet și orchestra de coarde ale compozitorului Oleg Negruța. În: Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice. Anuar Științific: Muzică, Teatru, Arte Plastice. Chișinău, 2012, p. 71-75
9. Cvasniuc, Ion. Pedagogia vocală: regimul interpretului / Ion Cvasniuc // Problemele metodico-didactice în învățământul artistic superior : seminar metodologic, 14 mar. 2003 / Acad. de Muzică, Teatru și Arte Plastice. – Chișinău, 2003. – P. 103–105.
10. Dicționar de termeni muzicali. București: Editura Enciclopedică, 2008. p. 593
11. Herman V. Originile și dezvoltarea formelor muzicale. București: Editura Muzicala , 1982. 147 p. ISBN: ROAMLC
12. Mironenco E. Concertul instrumental în creația componistică din Moldova. În: Arta muzicală din Republica Moldova: Istorie și modernitate. Chișinău, 2009, p. 703–732.

13. Moraru, Emilia. Clopote astrale : compozitorul și dirijorul Teodor Zgureanu. – Chișinău : Pontos, 2004. – 152 p. – Bibliogr.: p. 146–149. – ISBN 9975-927-57-2.
14. Moraru E. Concertul pentru soprano și orchestră în premieră absolută. In: Teodor Zgureanu Simfonia Eminescu, Concert pentru soprano după Vasile Alecsandri La-I Moldovei dulce soare. Chișinău: Pontos, 2014.
15. Moraru, Emilia, Ipostaze stilistice în crația compozitorului Teodor Zgureanu. In: Literatura și arta, nr. 23 (3015), 5 iunie, 2003
16. Munteanu D. Concertul nr.1 de Oleg Negruță pentru corn și orchestră, particularități compoziționale. In: Anuar Științific: Muzică, Teatru, Arte Plastice. Chișinău, 2019, p. 80-88
17. Muzîca, Tatiana. Compozitorul Teodor Zgureanu : portret de creație. In: Pagini de muzicologie. – Chișinău, 2001 [i. e. 2002]. – P. 16–19
18. Muzîca, T. Evoluția creației componistice a lui Teodor Zgureanu. In: Învățământ artistic – dimensiuni culturale. Chișinău: Grafema Libris, 2002.
19. Rusu A. Tehnica și virtuozitatea solistică condiții necesare interpretării vocale. Cluj-Napoca: Media Musica, 2006. [accesat 02 mai 2023]. Disponibil: <https://edituramediamusica.ro/online/63%20Ana%20Rusu%20-%20Tehnica%20si%20virtuozitatea.pdf>
20. Sambriș E. Tradițiile naționale în concertul instrumental (din creațiile compozitorului Oleg Negruța). În: Anuar Științific: Muzică, Teatru, Arte Plastice. Nr. 1/2 (12/13), 2011. Chișinău: Valinex, 2011, p.39-45.
21. Vacarciuc, M. Dimensiunea spirituală a cântului. Ediția a II-a, Chișinău, 2017. [accesat 5 aprilie, 2023]. Disponibil http://dir.upsc.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/1875/Dimensiunea_spirituala_a_cantului.pdf?sequence=1&isAllowed=y

În limba engleză

22. Malcolm Macdonald, John Fould [accesat 8 februarie, 2024] Disponibil: http://www.musicweb-international.com/classrev/2004/Mar04/Foulds_Macdonald.htm
23. Nauman, Ph. D. Dramatic Vocalise Database — Definition. [accesat 3 aprilie, 2023]. Disponibil: <http://www.philipnauman.com/diss/definition.php>
24. Neikrug M. Canta-Concerto: Programme note <https://www.wisemusicclassical.com/work/50462/>
25. Schlüren Ch. Prefață la partitura John Herbert Foulds Lyra Celtica, Concerto for Wordless Solo Voice (Contralto) & Orchestra, op. 50. München: Musikproduktion Jürgen Höflich.

- [accesat 8 februarie 2024]. Disponibil: https://repertoire-explorer.musikmph.de/wp-content/uploads/vorworte_prefaces/4038.html
26. Schlüren [accesat 8 februarie 2024]. Disponibil: https://repertoire-explorer.musikmph.de/wp-content/uploads/vorworte_prefaces/4038.html.
27. Tommasini A. Review: ‘Canta-Concerto’ by Marc by the New York Philharmonic [accesat 8 februarie 2024]. Disponibil: <https://www.nytimes.com/2015/10/03/arts/music/review-canta-concerto-by-marc-neikrug-by-the-new-york-philharmonic.html>

În limba rusă

28. Абрамова Э. Инструментальный концерт в творчестве композиторов Советской Молдавии : метод. разраб. по курсу: «История молдавской музыки» / сост.: Э. А. Абрамова ; Молд. гос. консерватория, Кафедра история музыки. – Кишинёв : [б. и.], 1988. – 43 p
29. Абрамова Э. Современный инструментальный концерт и некоторые аспекты его изучения (на примерах из творчества молдавских композиторов) / Э. Абрамова // Методика изучения музыки XX века (на примерах из произведений молдавских композиторов 1970 – нач. 80-х годов) : метод. разраб./ сост.: В. В. Аксенов, Э. А. Абрамова, Е. С. Мироненко ; Молд. гос. консерватория. – Кишинев, 1985. – P. 19–32.
30. Бэлза И. Вокальный концерт Р. М. Глиэра [accesat 27 martie , 2023]. Disponibil: <https://mus.academy/storage/magazine/articles/pdfs/compressed/F5HGY9O7Cp05mhK3jMoSMDrLKMguP9FHqF0OeJ39.pdf>
31. Евладова, А. Вокализ как жанр вокальной музыки. [accesat 5 aprilie, 2023]. Disponibil: <https://педпроект.рф/евладова-а-в-вокализ>
32. Кузнецов, И.К. Теория концертности и ее становление в русском и советском музыкознании. В: Вопросы методологии советского музыкознания. Москва: МГДОЛК, 1981, с. 127-157.
33. Озаренская, Н. Alleluja Д. Киценко: к проблеме современной трактовки старого жанра. În: Anuar științific: muzică, teatru, arte plastice, 2013. Chișinău: Valinex, 2013, nr. 3 (20), pp.165-167. [accesat 25 aprilie, 2023]. Disponibil: https://revista.amtap.md/wp-content/files_mf/151385604625_ozarenscaia_AllelujaDKIshenko.pdf Озаренская, Н. Alleluja Д. Киценко: к проблеме современной трактовки старого жанра. În: Anuar științific: muzică, teatru, arte plastice, 2013. Chișinău: Valinex, 2013, nr. 3 (20), pp.165-167. [accesat 25 aprilie, 2023]. Disponibil: https://revista.amtap.md/wp-content/files_mf/151385604625_ozarenscaia_AllelujaDKIshenko.pdf

34. Остроухов И. Глиэр Концерт для колоратуного сопрано [accesat 24 martie 2024].

Disponibil:

<https://kortan.livejournal.com/tag/%D0%98%D0%BB%D1%8C%D1%8F%20%D0%9E%D1%81%D1%82%D1%80%D0%BE%D1%83%D1%85%D0%BE%D0%B2.%20%D0%93%D0%BB%D0%B8%D1%8D%D1%80%20%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%86%D0%B5%D1%80%D1%82%20%D0%B4%D0%BB%D1%8F%20%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D1%80%D0%B0>

35. Раабен, Л. Концерт. В: Музыкальная энциклопедия. Москва: Музыка, 1974, т.2, с. 922-925.

**Lista lucrărilor științifice, științifico-metodice și didactice
ale dnei Tatiana Coșciug,
lector universitar la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice**

Lucrări științifice

2. Articole în reviste științifice

2.3. în reviste din Registrul Național al revistelor de profil, cu indicarea categoriei:

1. **Cosciug, T.** Din istoria creării concertului pentru voce și orchestră de Oleg Negruța. In: Studiul artelor și culturologie: istorie, teorie, practică. Nr. 3 (40), 2021. Chișinău: AMTAP, 2021, p. 96-102. https://ibn.idsi.md/ro/vizualizare_articol/141484 (accesat 31.03.2024).
2. **Cosciug, T.** Poemul Mărioara, Florioara de Vasile Alecsandri în viziunea compozitorului Teodor Zgureanu. In: *AKADEMOS*. Revista de știință, inovare, cultură și artă. Nr. 2(69), 2023. Chișinău: AȘM (Blitz Poligraf SRL), 2023, p. 171-176.
3. **Cosciug, T.** Trăsături stilistice și structurale în concertul pentru voce și orchestră de Reinhold Gliere. In: Studiul artelor și culturologie: istorie, teorie, practică. Nr. 2 (39), 2021. Chișinău: AMTAP, 2021, p. 38-41. https://ibn.idsi.md/ro/vizualizare_articol/135586 (accesat 31.03.2024).

3. Articole în culegeri științifice

3.2. culegeri de lucrări ale conferințelor internaționale:

4. **Cosciug, T.** Vocaliza: de la jubilație la concert. In: *Învățământul artistic – dimensiuni culturale*. Conferința științifică internațională. 7 aprilie 2023. Chișinău: AMTAP, 2023, p. 44-49. https://ibn.idsi.md/ro/vizualizare_articol/195701 (accesat 31.03.2024).

3.4. culegeri de lucrări ale conferințelor naționale:

5. **Cosciug, T.** Concertul pentru voce și orchestră de Oleg Negruța: recomandări pentru studiu și interpretare. In: *Cultura și arta: cercetare, valorificare, promovare* : Materialele conferinței științifice naționale a doctoranzilor și conducătorilor de doctorat, 8 decembrie 2023. Chișinău: AMTAP, 2023, p. 60-67. https://ibn.idsi.md/ro/vizualizare_articol/183615 (accesat 31.03.2024).

PROGRAMELE RECITALURILOR

Recitalul 1

1. O. Negruța Concert pentru soprano, orchestra de cameră și instrumente de percuție
2. E. Coca *Fluierașul*
3. A. Stârcea *Dragă-mi este alta*
4. Z. Tkaci *Albe făclii*
5. E. Coca *Doina Nouă*
6. D. Gherșfeld *Mândruliță, ochi de foc*

Recitalul 2

1. T. Zgureanu Concert pentru soprano și orchestră *La-l Moldovei dulce soare*
2. J. S. Bach aria *Zerfliesse mein herze*, din *Pasiunile după Ioan*
3. J. S. Bach aria *Ich folge dir gleichfalls*, din *Pasiunile după Ioan*
4. G. F. Handel aria Rodelindei din opera *Rodelinda*
5. G. F. Handel motetul pentru soprano și orchestra de cameră *Saevia Tellus Inter Rigores*

Recitalul 3

1. R. Glière Concert pentru soprano de coloratură și orchestră
2. S. Rahmaninov *Здесь хорошо*
3. S. Rahmaninov *Они отвечали*
4. S. Rahmaninov *У моего окна*
5. S. Rahmaninov *Ночью в саду у меня*
6. S. Rahmaninov *Сон op. 38.*
7. S. Rahmaninov *Ау*

ADNOTARE

Coșciug (Costiuc) Tatiana. Concertul pentru voce și orchestră: istorie și contemporaneitate. Teză de doctor în arte, specialitatea 653.01 – Muzicologie (creație). Chișinău, 2023.

Structura tezei: Lucrarea cuprinde: introducere, 4 capitole, concluzii generale și recomandări, bibliografie din 90 de titluri, 93 pagini ale textului de bază, inclusiv 43 exemple muzicale. Rezultatele obținute sunt reflectate în 5 lucrări științifice publicate.

Cuvinte-cheie: concert vocal, vocaliză, R. Glière, O. Negruța, T. Zgureanu, compozitori din Republica Moldova

Domeniul de studiu: arta muzicală, istoria și teoria interpretării vocale

Scopul studiului constă în identificarea specificului și caracteristicilor defnitorii ale concertelor pentru voce și orchestră, inclusiv prin explorarea aspectului interpretativ al concertelor analizate. Cercetarea își propune să urmărească evoluția acestui gen în cadrul muzicii academice contemporane, subliniind contribuțiile compozitorilor din Republica Moldova.

Obiectivele tezei includ: prezentarea parcursului istoric al genului de concert, identificarea originilor și evoluției concertului pentru voce și orchestră, definirea trăsăturilor specifice ale acestui tip de concert solistic, evaluarea aportului compozitorilor din Republica Moldova în dezvoltarea acestui gen; valorificarea artistico-interpretativă și analitico-științifică a concertelor pentru voce și orchestră, formularea recomandărilor în vederea interpretării concertelor pentru voce și orchestră precum și promovarea concertelor pentru voce în repertoriul concertistic.

Noutatea și originalitatea științifico-practică a studiului rezidă în abordarea detaliată și cuprinzătoare a concertelor pentru voce și orchestră care nu se limitează doar la o analiză a trăsăturilor distinctive și a particularităților interpretative, ci oferă și o perspectivă amplă a semnificației culturale a acestui gen muzical, evidențiază aspecte inovatoare și influențele locale asupra dezvoltării sale. Prin concentrarea pe mostre reprezentative ale concertelor vocale, cercetarea vizează o înțelegere mai profundă a evoluției genului nominalizat în contextul muzicii academice contemporane, cu accent pe concertele pentru voce și orchestră compuse de O. Negruța și T. Zgureanu, care pentru prima dată devin obiecte ale unor investigații științifice

Valoarea aplicativă a lucrării constă în furnizarea unui cadru comprehensiv de înțelegere a particularităților și specificului concertelor pentru voce și orchestră, având un impact semnificativ asupra domeniului muzicii clasice contemporane. Prin analiza trăsăturilor distinctive și a contribuțiilor compozitorilor din Republica Moldova, lucrarea oferă informații esențiale pentru studenții, cercetătorii și pasionații de muzică, facilitând o mai profundă apreciere a acestui gen muzical. Aplicabilitatea constă și în promovarea valorilor culturale locale și a patrimoniului muzical specific, contribuind la diversificarea cunoștințelor în domeniul muzicologiei și interpretării muzicale. Rezultatele cercetării pot fi utilizate în procesul didactic precum și recomandate în calitate de material informativ suplimentar pentru studierea disciplinelor *Metodica predării canto*, *Istoria artei vocale*, *Forme muzicale*, *Istoria muzicii*.

Implementarea rezultatelor științifice. Rezultatele cercetării au fost aprobate în cadrul a 5 conferințe științifice, fiind reflectate în 5 articole publicate; în practica concertistică, în activitatea artistică desfășurată pe scenele profesioniste din Republica Moldova și din alte țări.

АННОТАЦИЯ

Кошчуг (Костюк) Татьяна. Концерт для голоса и оркестра: история и современность. Докторская диссертация в области искусств по специальности 653.01 - музыковедение (творчество). Кишинев, 2023г.

Структура диссертации: введение, 4 главы, общие выводы и рекомендации, библиография из 90 наименований, 93 страницы основного текста, 43 музыкальных примера. Полученные результаты отражены в 5 опубликованных научных статьях.

Ключевые слова: концерт для голоса, вокализ, Р. Глиэр, О. Негруца, Т. Згуряну, композиторы Республики Молдова

Область исследования: музыкальное искусство, композиторское творчество, история и теория вокального исполнительства.

Цель работы заключается в выявлении специфики и определяющих характеристик концертов для голоса с оркестром, включая изучение исполнительского аспекта рассматриваемых концертов. Исследование направлено на отслеживание развития этого жанра в современной академической музыке, подчеркивая вклад композиторов из Республики Молдова. **Задачи работы** включают: представление исторического пути жанра концерта; выявление истоков и эволюции концерта для голоса и оркестра; определение характерных черт этого типа сольного концерта; оценку вклада композиторов Республики Молдова в развитие данного жанра; художественно-исполнительский и аналитико-научный анализ концертов для голоса и оркестра; формулирование рекомендаций по исполнению концертов для голоса и оркестра, а также продвижение концертов для голоса в концертном репертуаре.

Новизна и научно-практическая оригинальность исследования состоят в детальном и всестороннем рассмотрении концертов для голоса и оркестра, обеспечивающем не только анализ отличительных черт и исполнительской ценности, но и широкое понимание культурного значения этого музыкального жанра. Сосредоточившись на показательных примерах концертов, автор стремится к глубокому пониманию эволюции этого жанра в современном музыкальном контексте, уделяя особое внимание концертам для голоса и оркестра молдавских композиторов О. Негруцы и Т. Згуряну, которые впервые становятся объектами научных исследований. Работа вносит оригинальный вклад в понимание и определение ценности жанра в контексте современной музыки, выявляя инновационные аспекты и локальное влияние на его эволюцию.

Практическая значимость диссертации заключается во всестороннем выявлении особенностей жанра концерта для голоса и оркестра, имеющего значительное влияние на область современной классической музыки. Анализ характерных черт жанра и вклада в его развитие композиторов Республики Молдова предоставляет важную информацию для студентов, исследователей и любителей музыки, обеспечивая более глубокое понимание этого музыкального жанра. Прикладная ценность работы также состоит в продвижении местных культурных ценностей и национального музыкального наследия, что способствует разнообразию знаний в области музыковедения и музыкального исполнительства. Результаты исследования могут быть использованы в учебном процессе, а также рекомендованы в качестве дополнительного информационного материала для изучения дисциплин *Методика преподавания вокала, История вокального искусства, Музыкальная форма, История музыки.*

Внедрение научных результатов. Результаты исследования апробированы на ... научных конференциях и отражены в 5 опубликованных статьях. Творческая составляющая диссертации представлена в концертной практике автора на профессиональных сценах Республики Молдова и других стран.

ANNOTATION

Cosciug (Costiuc) Tatiana. The Concert for Voice and Orchestra: History and contemporaneity. Doctoral thesis in Art, specialization 653.01 – Musicology (creation). Chişinău, 2023.

Thesis Structure: The work comprises an introduction, 4 chapters, general conclusions and recommendations, bibliography with 90 titles, 93 pages of the main text, including 43 musical examples. The obtained results are reflected in 5 published scientific works.

Keywords: vocal concert, vocalization, R. Glière, O. Negruţa, T. Zgureanu, composers from the Republic of Moldova.

Study Domain: musical art, history and theory of vocal interpretation.

The aim of this research is to investigate the particularities and specifics of concerts for voice and orchestra, providing a comprehensive perspective on the distinctive features, interpretative value, and cultural significance of this musical genre. By analyzing representative examples, the study aims to reveal a deeper understanding of the evolution of vocal concerts in the landscape of contemporary classical music, with a focus on the contributions made by composers from the Republic of Moldova. **The objectives** of the thesis include: presenting the historical course of the concert genre, identifying the origins and evolution of the concert for voice and orchestra, defining the specific characteristics of this type of solo concert, evaluating the contribution of composers from the Republic of Moldova to the development of this genre; artistic-interpretative and analytical-scientific valorization of concerts for voice and orchestra, formulation of recommendations for the interpretation of concerts for voice and orchestra, as well as promoting concerts for voice in the concert repertoire.

The scientific-practical novelty and originality of the study consist of a detailed and comprehensive approach to concerts for voice and orchestra, providing not only an analysis of distinctive features and interpretative value but also a broad perspective on the cultural significance of this musical genre. By focusing on representative samples of concerts, the research aims to deepen the understanding of the evolution of this genre in the context of contemporary classical music, paying special attention to concerts for voice and orchestra composed by O. Negruţa and T. Zgureanu, which for the first time become objects of scientific investigation. This contextualized and detailed approach makes an original contribution to the understanding and appreciation of the value of the genre in the context of contemporary classical music, highlighting innovative aspects and local influences on its evolution.

The practical value of the work consists of providing a comprehensive framework for understanding the particularities and specifics of concerts for voice and orchestra, having a significant impact on the field of contemporary classical music. By analyzing the distinctive features and contributions of composers from the Republic of Moldova, the work provides essential information for students, researchers, and music enthusiasts, facilitating a deeper appreciation of this musical genre. Its applicability also lies in promoting local cultural values and specific musical heritage, contributing to the diversification of knowledge in the field of musicology and musical interpretation. The results of the research can be used in the educational process and recommended as additional informational material for the study of disciplines such as the Methodology of Teaching Vocal, History of Vocal Art, Musical Forms, and Music History. **Implementation of scientific results:** The research results have been presented at 5 scientific conferences and reflected in 5 published articles; in concert practice, in artistic activities carried out on professional stages in the Republic of Moldova and other countries.

COȘCIUG (COSTIUC) TATIANA

**CONCERTUL PENTRU VOCE ȘI ORCHESTRĂ:
ISTORIE ȘI CONTEMPORANEITATE**

SPECIALITATEA 653.01 MUZICOLOGIE (CREAȚIE)

Rezumatul tezei de doctor în arte

Aprobat spre tipar: 14.05.2024

Formatul hârtiei 60x84 1/16

Hârtie ofset. Tipar ofset.

Tiraj 15 ex

Coli de tipar.: 1,88

Comanda nr. 210

or. Chișinău
str. Kogălniceanu, 58
MD - 2020